

tekniske personale foreslås benævnt *overingeniører, ingeniører og assistenter ved arbejdstilsynet*.

Gruppen overingeniører ved arbejdstilsynet svarer til fabrikinspektørerne og ingeniører ved arbejdstilsynet til den nuværende gruppe ingeniører ved arbejds- og fabriktilsynet.

Gruppen assistenter ved arbejdstilsynet vil efter forslaget omfatte de nuværende kedelbesigtigelsesmænd, hvis antal sikkert må udvides ganske betydeligt.

Den i paragraffens *stk. 2* foreslåede bestemmelse om, at der i fornødent omfang kan ansættes teknisk tilsynspersonale direkte til rådighed for direktoratet, svarer til fabriklovens § 36, *stk. 1*.

Det *lægelige* tilsynspersonale lønnes for tiden ved honorarer, og lægerne er kun delvis beskæftiget i fabriktilsynets tjeneste.

Når det i *stk. 3* er foreslået, at det lægelige tilsynspersonale skal knyttes til direktoratet, er det på grundlag af de erfaringer, som fabriktilsynet har indhøstet i de forløbne år, og som viser, at man herigennem opnår den største mulighed for at yde en samlet, effektiv indsats overfor erhvervssygdommene og anden sygdomsrisiko på arbejdspladserne.

Det er foreslået, at arbejdslægerne i fornødent omfang skal bistås af sundhedsplejersker. Begrundelsen herfor er den, at det i mange tilfælde — særligt ved rutinemæssige og regelmæssigt tilblsgevendende undersøgelser, f. eks. med henblik på blyforgiftning — vil spare megen tid for arbejdslægen, at han bistås af en sundhedsplejerske, der i øvrigt også i et vist omfang på egen hånd kan tage blodprøver m. m.

I *stk. 4* stilles der forslag om, at embedslægerne skal deltage i udøvelsen af det sundhedsmæssige tilsyn. Det ved fabrikloven etablerede samarbejde mellem fabrikinspektørerne og embedslægerne i hygiejnisk forhold på fabrikkerne har som allerede nævnt ikke svaret til forventningerne, og meget kunne derfor tale for ikke at optage tilsvarende bestemmelser i den nye lov. Når det alligevel er sket, skyldes det bl. a., at det ikke vil være muligt for arbejdstilsynet at „dække“ hele landet med arbejdslæger på en tilstrækkelig effektiv måde. Selvom et antal arbejdslæger har bopæl i provinsen, — der findes nu arbejdslæger i Odense og Århus — ville det dog være mindre rimeligt og temmelig bekosteligt, om enhver undersøgelse af et hygiejnisk spørgsmål på en virksomhed alene kunne foretages af en arbejdslæge, der måske blev nødt til udelukkende i denne

anledning at foretage en længere rejse. I et sådant tilfælde vil det da være rimeligt at lade embedslægen, der i de fleste tilfælde vil bo nærmere end arbejdslægen, tage af-fære. Et andet forhold, der også er af betydning, er, at det må anses for betænkeligt, helt at bryde forbindelsen mellem det almindelige sundhedsvæsen og det store hygiejniske område, som udgøres af hygiejnen og sygdomsbekæmpelsen i fabrikker, værksteder, butikker, kontorer o. s. v. Man ville herved blot løbe en risiko for at sprede kræfterne i stedet for at samle dem til kamp mod de sundheds- og sygdomsfarer, der måske nok i særlig grad viser sig indenfor det fornævnte område, men som dog ingenlunde altid vil være begrænset hertil. Endelig tør man formentlig regne med, at samarbejdet mellem fabriktilsynet og embedslægerne i fremtiden vil give bedre resultater end hidtil, *dels* fordi der nu i meget højere grad end tidligere er interesse for kampen mod erhvervssygdomme og forståelse af denne kamps betydning, *dels* fordi embedslægernes uddannelse nu tager sigte på at kvalificere dem til at tage en opgave op også på dette område.

Til § 51.

Paragraffens *stk. 1* svarer til § 36, *stk. 1*, i fabrikloven af 1913.

Vedrørende de kvalifikationer, som efter fabrikloven er nødvendige for at blive ansat som fabrikinspektør eller tilsynsassistent, indskrænker loven sig til i sin § 36, *stk. 2*, at kræve, at de pågældende skal have fornøden teknisk uddannelse. Medens det vil være naturligt fortsat at nøjes med at stille dette krav, forsåvidt angår den nye lovs tilsynsassisterter, vil det derimod være rimeligt at give nærmere bestemmelser om den uddannelse, som må kræves af overingeniører og ingeniører under arbejdstilsynet. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at det til ansættelse i disse stillinger kræves, at den pågældende har bestået en afsluttende eksamen ved Danmarks tekniske Højskole eller har en anden *lignende* teknisk uddannelse, samt at pågældende har haft mindst 2 års ansættelse i praktisk virksomhed såvidt muligt efter afsluttet eksamen. I betragtning af de krav, der stilles til uddannelsen af de personer, der skal lede arbejdet i industriens virksomheder, og under hensyn til, i hvilken grad det moderne industriarbejde i mange henseender — f. eks. ved den stadig større udbredelse af den kemiske industri og stadig større anvendelse af kemikalier som råstoffer og hjælpemidler — har for-